

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า กรณีใช้สินค้าละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า
คำสำคัญ	ปัญหาการคุ้มครองสิทธิ/ละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า
นักศึกษา	ณัฐวุฒิ อุเจริญ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.วัชระ เนติวาณิชช์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาปัญหาการคุ้มครองสิทธิเจ้าของเครื่องหมายการค้ากรณีใช้สินค้าละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า โดยการคุ้มครองสิทธิเจ้าของเครื่องหมายการค้าเมื่อพิจารณาบทบัญญัติในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ที่ใช้บังคับในปัจจุบันแล้วปรากฏว่าบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวยังมีปัญหาทางกฎหมายในการบังคับใช้เพื่อให้ความคุ้มครองสิทธิแก่เจ้าของเครื่องหมายการค้าหลายประการ เช่น ปัญหาในการวินิจฉัยคดีละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า เนื่องจากกฎหมายเครื่องหมายการค้าไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติถึงการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าไว้โดยตรง ทำให้กฎหมายเครื่องหมายการค้ามีความแตกต่างจากทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่น ปัญหาทางกฎหมายดังกล่าวทำให้ศาลจะต้องนำหลักกฎหมายอื่นที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งหรือหลักกฎหมายทั่วไปดังกล่าวมาปรับใช้ด้วยความระมัดระวังไม่ให้ขัดต่อเจตนารมณ์ของหลักการคุ้มครองสิทธิในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และยังมีปัญหาการเรียกค่าเสียหายในคดีละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายในการเรียกค่าเสียหายจากการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าไว้โดยเฉพาะ ทำให้ต้องอาศัยบทบัญญัติว่าด้วยละเมิด ตามบรรพ 2 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาบังคับใช้กับกรณีดังกล่าว ซึ่งไม่สอดคล้องกับภาระในการพิสูจน์ค่าเสียหายในคดีละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า เช่น การเรียกค่าเสียหายจากการใช้จ่ายในการจ่ายเงินรางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแส และค่าจ้างนักกฎหมายหรือทนายความเพื่อปกป้องรักษาสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า ซึ่งถือว่าเป็นค่าเสียหายอย่างอื่นอันจำเป็นที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าควรจะมีสิทธิในการเรียกค่าเสียหายดังกล่าว เจก เช่นเดียวกับเจ้าของลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงที่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายดังกล่าว จากปัญหา

ดังกล่าวทำให้เห็นว่า เจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการคุ้มครองสิทธิที่เพียงพอ ประกอบกับยังมีปัญหาการฟ้องคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับการค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนอกราชอาณาจักรไทย กฎหมายเครื่องหมายการค้าให้ความคุ้มครองเฉพาะเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนในประเทศไทยเท่านั้นที่จะฟ้องคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับการค้าได้ ซึ่งหมายความว่าไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายในการให้ความคุ้มครองเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนอกราชอาณาจักรไทยในการฟ้องคดีอาญาดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายต่อเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนอกราชอาณาจักรไทย ก่อให้เกิดปัญหาต่อการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนอกราชอาณาจักรไทย ทำให้การบังคับใช้กฎหมายอาญาไม่สอดคล้องกับความยุติธรรมตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเครื่องหมายการค้า นอกจากนี้ยังมีปัญหามาตรการทางอาญาในเรื่องค่าปรับที่ไม่เป็นธรรม เนื่องจากไม่มีมาตรการทางอาญาที่มีบทกำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้รับค่าเสียหายในจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าปรับที่ลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด ทำให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะต้องไปเสียเวลาฟ้องร้องเป็นคดีแพ่งต่างหาก และมาตรการทางแพ่งเกี่ยวกับการเรียกค่าเสียหายในคดีละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ยังไม่มีความชัดเจนในการให้ความเป็นธรรมต่อเจ้าของเครื่องหมายการค้าด้วย

โดยกฎหมายเครื่องหมายการค้ามีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ เพื่อจัดระเบียบข้อมูลของการเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า และการคุ้มครองสิทธิเจ้าของเครื่องหมายการค้า หากกฎหมายเครื่องหมายการค้ามีลักษณะของการคุ้มครองสิทธิเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรม ย่อมส่งผลให้เป็นการคุ้มครองสิทธิแก่ผู้บริโภคสินค้าไปในตัวรวมทั้งยังทำให้รัฐสามารถบังคับใช้กฎหมายเครื่องหมายการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

THEMATIC TITLE	PROBLEMS ON PROTECTION OF RIGHTS OF THE TRADEMARK OWNER IN CASE OF INFRINGED GOODS
KEYWORD	PROTECTION OF TRADEMARK RIGHT/INFRINGEMENT OF TRADEMARK
STUDENT	NUTHAWUT UCHAROEN
THEMATIC ADVISOR	DR.WATCHARA NEITIVANICH
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW BUSINESS LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2012

ABSTRACT

The main topic of this study is to analyze the protection of rights of the owner of trademark in the case of using the infringed trademark in goods. Under the Trademark Act 1991, it contains a number of flaws in case of protection of the trademark owner. For example, there are problems in the procedural process in infringement of trademark case since the Trademark Act does not provide specific provisions concerning which type of actions constituted infringement of trademark. Additionally, the law on trademark is different from other kinds of intellectual property. Thus, the court will have to imply other related law or the general law to analogize without making any conflict to the intention of the principle of right protection in intellectual property. Furthermore, there are problems of compensation in case of trademark infringement since there is no specific provision of trademark infringement. Thus, the court will have to imply provision of tort in section 2 of the Civil and Commercial Code which is not suitable in case of burden of proof for the trademark owner case. Such damage to the trademark owner is, for example, compensation for the damage from the cost of reward and cost of legal consultant or lawyer in order to protect the right of trademark owner which is considered as necessary cost for the trademark owner. The trademark owner is entitled to the same degree of protection as copyright owner and the actor in claiming the compensation. These problems indicate that the trademark owner does not receive the same degree of protection of their right. Additionally, the Thai trademark Act covers only Thai-registered trademark and there is no specific provision

about non Thai-registered trademark to initiate prosecution of criminal charge against the violators. The non-Thai-registered trademark owners will face legal obstacles when they need to prosecute the case which makes unjust enforcement of law and does not comply with the justice according to the intention of the Trademark Act. Furthermore, the criminal sanction of fine is a problem since there is no provision specified that the trademark owner will receive compensation in the amount equal to half of the penalty on the paid live. Thus, the trademark owner will still have to pursue separate litigation and the litigation measure concerning compensation of trademark infringement is not completely clear either.

The Trademark Act has its primary objective to organize the information of trademark owner and protect the right of the trademark owner. If the Trademark law has firmly established provision to protect the right of the trademark owner in an effective manner and justly, the right of the consumer will also be protected. Additionally, the state could also effectively enforce the trademark law.